

PRZENIKANIE (1) *sb n*

G sg przenik(a)ni(a).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde brak.

Przedstawanie się przez większą powierzchnię w głąb [do czego]: ani [gir] żadnego przenikania do dziurek á zwłaszcza do wątroby niema/ á tak z żołądka profito do ielit idzie krom żadnego pożytku.

FalZioł I 96a.

Cf **PRZENIKAĆ**

RS